LOCUS THEMISTII ET CORNELII NEPOTIS RESTITUTUS.

Felicissima emendatione Ruhnkenius restituit locum Themistii p. 180 A. sed levem errorem nescio quomodo non animadvertit. In libris est: *παρακαλέσωμεν τοὺς νεανίας ἐπιδημεῖν ποτε ἤδη καὶ ἐπιφοιτῆσαι ἐκ τῶν σκηνῶν καὶ τῶν χαράκων τῇ πόλει τῆς βασιλείας.* Valentem et Gratianum Romam vocat, et ita pergit: *Ῥῆνος δὲ οὐ κωλύσει οὐδὲ Τίγρης οὐδὲ Εὐφράτης ἀλλὰ πέμψουσιν ἐπανιόντας ὡς τὴν μητέρα ϛεφανώσαντας καὶ τελειώσαντας.* Nihili est *τελειώσαντας*, et rem acu tetigit Ruhnkenius (ad Timaeum p. 247) reponens *ταινιώσαντας*. Videtur TAINIΩCANTAC in TЄNIΩCANTAC tralaticio errore corruptum esse idque inconsulto in vocabulum bene Graecum sed a sententia loci prorsus abhorrens *τελειώσαντας* a futili correctore esse refictum. Solent sic *ϛέφανοι καὶ ταινίαι, ϛεφανῶσαι καὶ ταινιῶσαι* ex Graecorum consuetudine componi, ut apud Xenophontem in Hellen. V. I. 3: *οὐδεὶς ἐκεῖνον ὅϛις οὐκ ἐδεξιώσατο καὶ ὁ μὲν ἐϛεφάνωσεν, ὁ δὲ ἐταινίωσεν. οἱ δὲ ὑϛερήσαντες ὅμως καὶ ἀναγομένου ἔρριπτον εἰς τὴν θάλατταν ϛεφάνους.* Utar hoc Xenophontis loco ad emendandum locum plane gemellum Cornelii Nepotis in Alcibiade cap. VI; cuius correctionem Muretus (*Var. Lectt.* XV. 7) egregie instituit sed non perfecit. Editur: *et id quod numquam ante usu venerat nisi Olympiae victoribus,* coronis aureis aeneisque *vulgo donabatur.* Acutissime Muretus ex AENEISQUE elicuit veram lectionem TAENIISQUE. Ambabus manibus palmariam emendationem amplectimur, sed non est satis. Quemadmodum enim nemo sanus crediderit Alcibiadem coronis *aeneis* vulgo donatum esse, sic ne *aureis* quidem. Publice nonnullis optime de rep. meritis habebatur summus honos, ut corona aurea donarentur, sed privati homines et effusa civium multitudo coronis minus pretiosis,

credo, utebantur. Thucyd. IV. 121: τὸν Βρασίδαν — δημοσίᾳ μὲν χρυσῷ ϛεφάνῳ ἀνέδησαν, ἰδίᾳ δὲ ἐταινίουν. Coronae erant serta ex floribus frondibusque, qualibus Graeci omnes in re divina facienda et in conviviis utebantur, emtis de foro, ubi sedebant αἱ ϛεφανοπώλιδες, quemadmodum et ταινιοπώλιδες dicuntur apud Demosthenem LVII. 33 et 34 ἐργάζεσθαι ἐν τῇ ἀγορᾷ, aut pauperculae cives aut servae, ut est apud Eupolidem Athenaei p. 326 A:

μήτηρ τις αὐτῷ Θρᾷττα ταινιόπωλις ἦν.

Coronae igitur ex omni genere florum et frondium nectebantur et appellabantur ϛέφανοι ἀνθέων, ῥόδων, ἴων, δάφνης, κοτίνου, κιττοῦ similibusque sexcentis, quae collegit Athenaeus libro XV; coronas vero *ex aere* nemo umquam vidit vel audivit. Videor mihi reperisse unde coronae *aureae* apud Nepotem provenerint. Postquam enim TAENIISQUE in AENEISQUE depravatum est miratus nescio quis scripturam CORONIS AENEISQUE interpolavit locum et de suo AUREIS interposuit. Nepos dederat: *coronis taeniisque vulgo donabatur*, ut apud Xenophontem est: ὁ μὲν ἐϛεφάνωσεν, ὁ δὲ ἐταινίωσεν, et erat fieri solitum quum athletae ex ludis victores reverterentur. Cf. quae Photius in v. Περιαγειρόμενοι servavit, et Thucyd. l. l. ἰδίᾳ δὲ ἐταινίουν τε καὶ προσῇσαν ὥσπερ ἀθλητῇ. Ex huius ipsius rei observatione loci Themistiani emendatio perficienda est et levis error, quem Ruhnkenium fugisse diximus, eximendus. Vide an intelligas rationem accusativi ϛεφανώσαντας καὶ ταινιώσαντας in his: ὁ Ῥῆνος καὶ ὁ Τίγρης καὶ ὁ Εὐφράτης πέμψουσιν (Valentem et Gratianum) ἐπανιόντας ὡς τὴν μητέρα (Romam) ϛεφανώσαντας καὶ ταινιώσαντας. Facile videbis intelligi nullo modo posse. Itaque Wolfius a Dindorfio laudatus *futuri* temporis participia ϛεφανώσοντας καὶ ταινιώσοντας reponebat, ut dicerentur principes, alter ab Rheno redux, alter a Tigride et Euphrate, matrem Romam coronis taeniisque *ornaturi* adfore. Verum non est ita. *Ipsi* principes coronis taeniisque tempora redimiti, utpote ἀθληταὶ νικηφόροι, ab extremis imperii Romani finibus victores et triumphantes Romam reversuri esse dicebantur. Quamobrem ita scribendum est: ἀλλὰ πέμψουσιν ἐπανιόντας ὡς τὴν μητέρα ϛ ε φ α ν ώ σ α ν τ ε ς καὶ τ α ι ν ι ώ σ α ν τ ε ς, quemadmo-

dum milites apud Xenophontem l. l. Teleutiam *στεφανώσαντες καὶ ταινιώσαντες ἔπεμπον*. Aliud agens scriba exaequavit *ἐπαινιόντας* — *στεφανώσαντας* — *ταινιώσαντας*, sententiae de more securus. Caeterum obversatur Themistio locus Homeri Iliad. Z. 480, ut apparet ex sqq. *ἡ δὲ χαίρει δεξαμένη* — *φέροντας μὲν καὶ βροτόεντα ἔναρα, φέροντας δὲ καὶ ἁγιώτερα τρόπαια.*

Vidi nuperrime qui in Nepotis loco pro AUREIS probaret Westermanni coniecturam LAUREIS doceretque bis apud Velleium Paterculum II. 40. 4 in libris esse *corona aurea* pro *laurea* [1]). Confundi haec posse et solere constat, sed *coronae laureae* in tali re commemorari non possunt, quum ingens civium multitudo Alcibiadem coronis undique paratis emtisque vulgo donaret. Quod cuique erat in promptu, id Alcibiadi obtulit. *Coronae laureae* apud Romanos sunt triumphantium, apud Graecos *στέφανοι δάφνης*, *στέφανοι δάφνινοι*, *δαφνηφόρος* et *δαφνηφορεῖν* in sacris Apollinaribus habebant locum et in consulendo oraculo Apollinis Delphico. Memorabilis locus est apud Livium XXIII. 11, ubi Q. Fabius Pictor Delphis redux commemorat „*iussum se ab templi antistite sicut* coronatus laurea corona *et oraculum adisset et rem divinam fecisset, ita coronatum navim ascendere nec ante deponere eam quam Romam pervenisset.*"

C. G. COBET.

LYCURGI LOCUS CORRECTUS.

In Lycurgi Leocratea § 40 scioli additamentum adhuc acutos Criticorum oculos fugit. Editur: *ὁρᾶν δ' ἦν ἐπὶ μὲν τῶν θυρῶν γυναῖκας ἐλευθέρας [περιφόβους] κατεπτηχυίας καὶ πυνθανομένας [εἰ ζῶσι] τὰς μὲν ὑπὲρ ἀνδρὸς, τὰς δ' ὑπὲρ πατρὸς, τὰς δ' ὑπὲρ ἀδελφῶν.* Quemadmodum recte viri docti *περιφόβους* expunxerunt, sic et verba *εἰ ζῶσι* Graeculo, qui de suo addidit, reddere debuerant. Admonitus senties illa verba et inepte abundare et alieno loco esse posita. Ubi deleveris omnia recte procedunt.

C. G. COBET.

[1]) ROERSCH, *Revue de l'Instruction Publique en Belgique* IX. p. 433.